

פוחחים וואומרים, (תהילים ט)
אליהם ייחנו ויברכנו יאר פניו
אננו סלה. בשרהם צפונ
מחעורות ווירחת לעולם, נושבת
ואומרת, לדעת הארץ דרכך בכל
גויים ישעך. בשעה שנמנגן
הכבוד באותה רוח, פותח ואומר,
יודוך עמים כלם. בשניה דור קם
ומתחור עלייו רוח הקדש, פתח
ואמר, ארץ נתנה יבולה יברכנו
אליהם אלהינו יברכנו אליהם
ויראו אותו כל אפסי ארץ. כדי
להמשיך את טוב הקדוש ברוך
הוא מלמעלה למטה. אחר כך בא
דור וסדר אותם ברוח הקדש
באחד, הספקל בכל הפתוחה
של הכהן, של שלמות וכבוד
הקדוש ברוך הוא למעלה
ולמטה.

בשעה ששאר העמים נכפים, הם
באים ומודים לקדוש ברוך הוא.
בין שנכפים ומודים לו, אז
משתלים בבוד הקדוש ברוך הוא
מעלה ומטה. בשעה שבאה משה
לפרעה ואמר לו ה' אלהי העברים
נקרא עליינו וגוי, הוא פתח ואמר,
לא ידעתי את זה.

ורצח הקדוש ברוך הוא שיתפבר
שמו הארץ, כמו שהוא נקבע
למעלה. בין שהלכה אותו ואת
עמו, בא והודה לקדוש ברוך
הוא, שפטות ה' הצדיק. הוא
שהיה מלך חשוב של כל העולם,
בין שהודה, אז כל שאר העמים
הודו, שפטות (שםות טו) אז נבהלו
אלופי אדום.

בא יתרו, כמר עליון וגודול, ממנה
גודול (של כל המינים) של כל
האלילים הזרים, והודה
לקדוש ברוך הוא ואמר, עתה
ירעתי פי גדול ה' מלך האלים.
או התעללה והתקבב הקדוש ברוך
הוא בכבודו מעלה ומטה, ואחר
כך נמן תורה בשלמות,
בשלם על הכל.

יתגנו ויברכנו יאר פניו אנתנו סלה. פד רוח
צפונ אתער ונחית לעלמא, נשיב ואמר, לדעת
בארץ דרכך בכל גוים ישועתך. בנוור בשעתה
דאייה מגננא ביה בההוא רוחה, פתח ואמר
יודוך עמים כלם (חסר) דוד פד דוה קם, ואתער
עליה רוח קדשא, פתח ואמר, ארץ נתנה
יבולה יברכנו אלהינו אלהינו יברכנו אליהם
ויראו אותו כל אפסי ארץ. בגין לא משכבר
טיבו דקדשא בריך הוא, מעילא לתפה.
לבתר אתה דור ברוח קדשא, וסדר לון
בחדר, אסתכל בכל האי קרא דכנורא, (בגין)
דשלימו דיקרא דקדשא בריך הוא עילא
ו�탏א.

בשעתה דשאר עמין אהכפיין, אהין ואודאן
ליה לקדשא בריך הוא, כיון דאיינו
אתכפיין, ואודן ליה, כדי אשתלים יקראי
קדשא בריך הוא עילא לתפה. בשעתה
דאיה משה (דף ס"ח ע"א) לפרעה ואמר ליה יי'
אליה הערבים נקרא עליינו וגוי, פתח אייה
ואמר לא ידעתי את יי'.

ובא קדשא בריך הוא, דיתיקר שמיה
בארעא, כמה דאייה יקראי לעילא,
ביון דאלקי ליה ולעמיה, אתה ואודי ליה
לקדשא בריך הוא, דכתיב, (שמות ט) יי' הצדיק.
אייה דהוה מלכא קרויפינוס דכל עלמא, כיון
דאייה אודין, כל שאר מלכין אודין, דכתיב,
(שםות טו) אז נבהלו אלופי אדום.

אתה יתרו, כומר עליון וגודול, רב ממנה
(בל מנגנא) דכל טעון אחרניין, ואודי ליה
לקדשא בריך הוא, ואמר עתה ירעתי כי
גדול יי' מכל הזרים, כדי אסתכל ותיקר
קדשא בריך היא בקרירה עילא ותפה, ולבתר
יבב אוריתא בשלים, דשלטו על כלא.